



NEBO NAD AFRIKOM DRUGA ŠIBENSKA EKSPEDICIJA NA KILIMANDŽARO (25)

tekst i foto: JOSO GRACIN

Pronašli smo našu novu planinu

Nad nama i nad Šibenikom blista od bure plavo nebo, a negdje tisućama milja daleko na jugu, znali smo, blista tropsko nebo nad Afrikom, a pod njim Moshi, Arusha, Tanga, Manyara, Ngorongoro, Tarangire, Serengeti, sela Massaia, Bušmana i Datoga, Mt.Meru, mitske padine čuvenog Kilimandžara i svi dragi ljudi koje smo susreli na ovom nezaboravnom putovanju. U našim srcima ostale su uspomene koje nikada nećemo moći zaboraviti, na našoj odjeći miris i prašina savane, u ušima zvuci prašume, glasovi ljudi, swahili i ritam Afrike. Andeoski dodir Afrike pretvorio se u nama u andeoski dodir ljubavi za sve one koji su nas strpljivo čekali. Osjećali smo se odabranima. Doživjeli smo ono što malobrojni mogu doživjeti. Ostvarili smo ono zbog čega smo otišli u Afriku. Dokazali smo da imamo srce, a srce ima najveću snagu. Svi smo uspjeli dosegnuti 5.895 metara visoki Uhuru Peak (Vrh slobode), najviši vrh najveće afričke planine, najveće samostojeće planine svijeta i najvišeg ugaslog vulkana na svijetu, Kilimandžara.



Anda Paić (Dada)



Ivan Mijat (Kaka)



Jadranka Mrden

Nakon svake ekspedicije planinar priprema novu: bude li sreće uspinjat ćemo se na Elbrus, visok 5.642 metra, najviši vrh Kavkaza. Mnogi ga smatraju i najvišim vrhom Europe, mada se službeno smatra Mont Blanc (4807m), zbog toga jer se Elbrus nalazi na samoj granici s Azijom. Mada je oko 250 metara niži od Kilimandžara, Elbrus je zbog hladnije klime i nepovoljnijih vremenskih uvjeta dosta zahtjevniji i opasniji

Ovo putovanje ostat će u nama do kraja života, pa i onda kada nas više ne bude, naši unuci će pričati kako su im se jednom davno dida ili baba popeli na blistavi zasnježeni vrh čudesnog Kilimandžara.

NA PONOS I UNUCIMA

Ipak, da nije bilo mnogobrojnih sponzora i donatora koji su nam nesebično pomogli financirajući ovu ekspediciju na Crni kontinent ne bi bilo moguće ostvarenje ovog značajnog šibenskog uspona na krov Afrike. Ovom prilikom ponovno zahvaljujemo svim našim sponzorima.

Nacionalni park Krka, Poštanska banka, Jadranska banka, Vjetroelektrane Trtar-Krtolin, Grad Šibenik, Šibensko-kninska županija, Franck d.d., Dalekovod, Autokuća Aleksić, Općina Unešić, HEP, Luka, Vinarija Šibenik, TZ Šibenika, TZ Šibensko-kninske županije, Grad Vodice, Croatia osiguranje, Općina Primošten, Općina Tisno, TZ Primošten, Tržnica Šibenik, Fred Bobek d.o.o., Vodice d.o.o., Honda Marine, Marina Mandalina, Zelenilo, Jurlinovi dvori, Zavod za javno zdravstvo, Elektrolux, odvjet. Klarić, Čempres, Gradska čistoća, Autokuća Gašperov, Knjigo. ured-Debo, Foto-Spektar, Porat, AZ Invest, Ante Commerce, Kameno doba, Helios osiguranje, Elektromaterijal. Ako smo nekog od sponzora izostavili nek nam oprostite. Svima još jednom puno hvala.

Zanimljivo je to da kad čovjek dođe s jedne ovakve ekspedicije, kad malo stane, odmori se i ispriča prijateljima kako mu je bilo tamo u divljini dalekog svijeta, nikad ne kaže: - Ovo mi je bilo dovoljno, sad mogu nastaviti živjeti mirnim životom. U njegovim mislima i u njegovom srcu počne se lagano buditi želja za novim putovanjima i novim izazovima.

USKORO NA KAVKAZ

Tako je bilo i s nama. Brzo smo počeli razmatrati ideju o odlasku na novu ekspediciju. Gdje i kada? Izbor je bio veliki, ali brzo smo pronašli našu novu planinu.

Elbrus, visok 5.642 metra, najviši vrh Kavkaza. Mnogi ga alpinisti smatraju i najvišim vrhom Europe, mada se službeno smatra Mont Blanc (4807m), zbog toga jer se Elbrus nalazi na samoj granici s Azijom. Mada je oko 250 metara niži od Kilimandžara, Elbrus je zbog hladnije klime i nepovoljnijih vremenskih uvjeta dosta zahtjevniji i opasniji. Temperatura na njegovom vrhu zna pasti i do -30 stupnjeva Celzijevih. Uz to Elbrus se nalazi u ruskoj Kabardinsko-Balkarskoj Republici, na onom politički nemirnom prostoru između Crnog mora i Kaspijskog jezera. Okružen je uzburkanim, nestabilnim i opasnim zemljama kao što su Gruzija, Čečenija, Armenija i Azarbejdžan. Ipak, ako skupimo potrebna financijska sredstva i dobro se pripremimo za Elbrus, želja za novim pothvatom mogla bi nas uskoro odvesti i u taj dio svijeta.

Jedne zimske večeri na Martinskoj, nedugo nakon povratka iz Tanzanije, još pod snažnim dojmom afričkog putovanja poslao sam Mati, Dečku, Sandi, Zori, Ivi i Strini poruku koja je glasila:

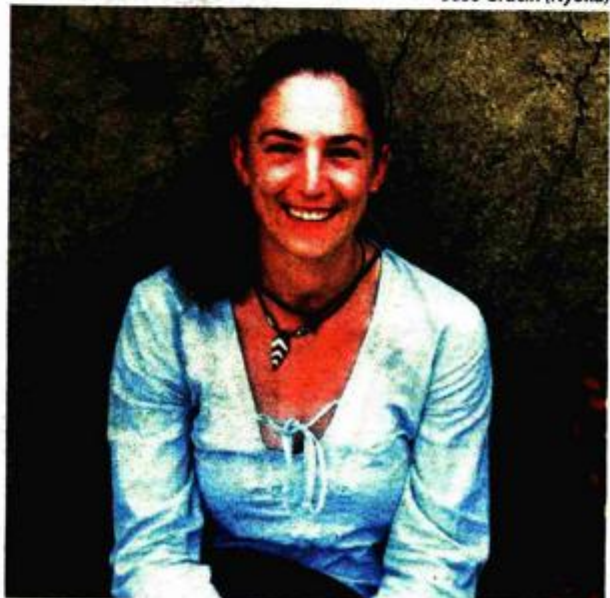
- Još sam na ulicama Moshija i na padinama Kilimandžara. Moja duša ostala je u savanama Serengetija i u toplom pijesku Peponia, a moje srce zauvijek je ostalo sa svima vama i sa crnim prijateljima u prašini drage nam Afrike.

Shvatio sam fantaziju života. Vidjeli smo Afriku i popeli se na Kilimandžaro, jer nas je tamo odvela naša velika želja i već sutra možemo otići bilo gdje, gdje će nas odvesti naše nove želje.

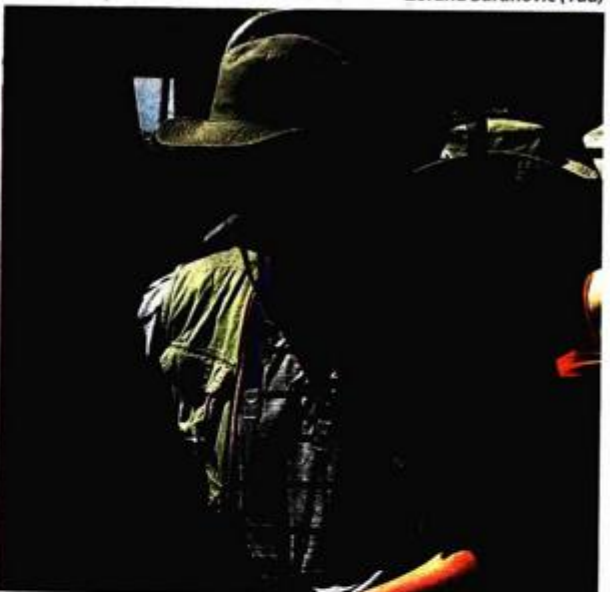
(kraj)



Joso Gracin (Nyoka)



Zorana Baranović (Yua)



Neno Bilušić - Dečko (Mtoto Dogo)



Mate Protega (Babu)